

Độc Truyện và Xem Phim

Sao Khuê

Thú thật với quý vị là Sao Khuê mê đọc truyện, mê từ hồi... chưa biết đọc. Khi đó thì Sao Khuê mang quyển sách vào nhờ cô, nhờ chị đọc cho mà nghe, không có sách thì năn nỉ bà ngoại kể chuyện cổ tích. Bà ngoại Sao Khuê biết nhiều chuyện cổ tích lắm và bà lại còn biết bao nhiêu là cổ tích loại tiểu lâm nên bây giờ Sao Khuê cũng cứ vừa viết truyện vừa pha trò. Why not? Cười là liều thuốc bổ, tại sao không cười, không tin quý vị kiểm Cười... do Sao Khuê viết mà đọc, vui lắm.

Khi biết đọc rồi thì Sao Khuê tự kiếm truyện mà đọc, đọc lầy đọc đẽ, đọc ngấu ngiến. Khởi đầu dĩ nhiên là xem truyện bằng tranh. Cái hồi xưa xưa xưa xưa đó có nhiều truyện hay lắm, nào là Thạch Sanh Lý Thông, nào là Năm Cô Tiên, Bạch Xà Thanh xà... Lớn thêm tí nữa Sao Khuê năn nỉ nhờ hàng xóm cho mượn truyện. Ba nhỏ này có nguyên một... giường sách: ngày xưa đầu giường có kệ dài chứa sách. Nhỏ này còn nhỏ, tên Gái, Nam kỳ quốc chính hiệu, nhỏ nhít hơn Sao Khuê nhiều nhưng Sao Khuê phải chiều nó lắm để nhỏ len lén lấy truyện của ba nó cho mượn mà đọc. Dĩ nhiên toàn truyện miền Nam của Hồ Biểu Chánh, bà Tùng Long... Mèn đét ơi, hồi đầu đọc Sao Khuê hồng hỉu gì hết trơn hết trọi, hồng hỉu thì đoán mò, đoán riết cũng hỉu ra, bởi vậy chừng zđô học Gia Long Sao Khuê cũng ngon lành như ai...

Độc hết giường sách nhà hàng xóm thì đi mượn bạn, có tiền thì đi thuê rồi trao đổi với bạn cùng lớp. Khi này thì bắt đầu Hồn bướm mơ tiên, Lạnh lùng, Gánh hàng hoa, Đôi bạn, Tiêu Sơn tráng sĩ... Hết Tự Lực văn đoàn nhảy qua tạp chí, nguyệt san, ôi vớ gì đọc nấy: Chu Tử, Lệ Hằng... hể có là đọc. Dĩ nhiên còn phải học, phải thi nhưng xem lên thì vẫn xem lên mặc cho Điệp Viên Không Không Thấy (tức là ba của Sao Khuê) có rón rén nhẹ leo gác để kiểm tra vẫn thấy con gái nghiêm chỉnh học bài. Những ngày tháng hè thì xả trại, tha hồ mà đọc, đọc tới mờ mắt nhức đầu luôn kể cả chuyện cấm: đàn ông chớ đọc Phan Trần, đàn bà chớ kể Thuý Vân Thuý Kiều.... mà Sao Khuê còn đọc một hơi, một mạch khỏi bỏ trang nào hết từ Thủy Hử, Đông chu liệt quốc, Tam quốc chí, rồi theo cả Đường tăng đi thỉnh kinh hay theo Anna Karenina ra đường rầy xem xe lửa chạy, hoặc xuống đày địa ngục chơi ở giờ thứ 25 và không khỏi thắc mắc là Scarlett O'hara về Tara rồi sau đó làm gì, có lấy lại anh chàng đẹp râu không... Hết truyện đọc thì Sao Khuê đọc Kinh Thánh, sách đạo của Đạo Cao Đài, Hoà Hảo... đọc luôn cho mắt đỡ buồn ấy mà. Chương của Kim Dung ấy à, ngu sao không đọc, không đọc là... chết nửa đời người sao? Sao Khuê đọc nhiều nhưng Sao Khuê không có trí nhớ dai để có thể kể rành mạch như nhiều vị đi học tập cải tạo kể cho bạn bè cùng phòng nghe. Sao Khuê chỉ nhớ mại mại, nhớ mang máng nên sau này khi viết truyện - đọc nhiều thì phải hỏi báo, phải viết cho người khác đọc - có khi quên quên nhớ nhớ thì phải ra thư viện tìm tài liệu để viết quý vị ạ nhưng đó là chuyện hàng chục năm trước chứ bây giờ, quý vị biết rồi, để ẹc, gõ đầu ông Google là ra hết trơn hà.

Nhiều người đọc và rất nhiều vị còn đọc nhiều hơn Sao Khuê nữa nhưng cách đọc thì không ai giống ai. Thí dụ như người bên cạnh Sao Khuê nè, ông đọc nhiều, nhiều lắm và chỉ đọc đoạn nào ông thích và trang nào ông ưa thì ông nhớ như bộ nhớ IBM. Cũng có người khi đọc thì đọc khúc đầu rồi nhảy vọt khúc sau xem kết cục ra sao nghĩa là mỗi người có cách đọc và hiểu sách khác nhau. Có nhiều tác giả viết chỉ nhằm mục đích giải trí cho người đọc nhưng có người khi viết lại có mục đích sâu sa: Người xưa có nói văn dĩ tải đạo: tác phẩm thường được coi là đứa con tinh thần của người viết và người viết cũng mong muốn người đọc hiểu được những nhắn nhủ của người viết.

Khi còn nhỏ thì Sao Khuê cũng đọc "qualoarent", nghĩa là đọc qua loa, đọc cho biết cốt truyện, biết kết thúc ra sao nhưng ngày càng lớn và nhất là khi bắt đầu viết thì khi đọc Sao Khuê chú ý nhiều hơn để tìm ra cái tâm tình tức cái 'đạo' mà người viết muốn gửi gắm vào vì phần lớn những truyện mà Sao Khuê viết cũng có nhắn nhủ người đọc đôi điều, có khi là kiến thức mà Sao Khuê mò thấy đâu đó, học của ai đó mà nói lại cho bạn đọc, có khi là một điều tâm đắc mà Sao Khuê muốn chia sẻ với các bạn thân mến nhưng đôi khi ngoại lệ Sao Khuê cũng viết cho vui bầu tâm sự qua trang giấy, vần thơ... sâu ôm nặng đem đan thành chữ, mượn đã đầy đem dệt thành thơ, mượn thơ mượn truyện giải bày, truyện là mượn nhạt thơ vui nổi sâu (bất chước Kiều). Chẳng phải do Sao Khuê ngon lành hơn quý vị đâu mà chỉ là Sao Khuê chăm chỉ, chịu khó lượm lặt tài liệu ở đâu đó- thì internet và sách báo chứ đâu- để rồi viết: Chẳng hạn như chuyện thật của bé Thư, cháu Sao Khuê đó, quý vị thấy khi nó ăn vạ thì hết biết. Có lần nó ăn vạ vì muốn đến nhà bạn mà lại phải đến nhà bà, nó lăn ra đường bù lu bù loa và ông xã Sao Khuê (người vẫn tự hào là giỏi tâm lý) phải khiêng nó vào nhà, còn Sao

Khuê ấy à, khi bé Thư cứ ngồi trong xe mà dậm chân dậm tay, không chịu ra khỏi xe để vào lớp học do quên cặp, quý vị biết Sao Khuê làm sao không? Coi nè:

- Bây giờ bác vào làm, đến chiều mới ra, vậy Thư ngồi trong xe chờ bác nhé, nếu police có đi ngang thì bảo là Thư quên cặp không muốn vào lớp. Thôi Thư ngồi đây bác đi làm, bác khóa xe đây.

Bé Thư sợ quá, chui vội ra khỏi xe...

- Hay là Thư cứ đứng ở ngoài đường này mà khóc cũng được, bác đi làm đây! bye bye ..à .. hay là nếu Thư muốn vào lớp thì bác dẫn vào kéo ở đây nhiều mẹ mìn bắt cóc trẻ em lắm! Có đi hay không ?

Dĩ nhiên là bé Thư đi nhưng vừa đi vừa khóc vừa trì lại đòi về nhà lấy cặp:

- Về nhà lấy cặp ...về nhà lấy cặp...hu hu ...

- Thì đến chiều bác đưa Thư về lấy cặp.

- Không! hu hu...lấy bây giờ cơ!

Còn nữa nghe, cũng chuyện bé Thư, quý vị thấy bài thơ tiếng Pháp bé Thư làm chưa, bên cạnh nè, có hình con đường do chính cô ả vẽ nữa mà Sao Khuê cộp y chang đưa vào truyện: La belle vie nous sourit, Nous laisse des solutions, À tous nos dures questions, Ce n'est point un ennemi ... Vie peut être un très droit chemin, Pourquoi faut-il faire croisées, Pour les aléas du destin, qui représente un danger? ...

Profitez de votre vie, car elle n'est pas finie, Un chemin qui est droit, S'utilise une seule fois.

Sao Khuê xin dịch tạm tạm thoát nghĩa cho những vị quên tiếng Pháp:

Đời sống đẹp mỉm cười với chúng ta, cho chúng ta giải đáp của những câu hỏi khó khăn, nó chẳng phải là kẻ thù, Sống có thể chỉ là con đường rất thẳng, sao phải bẻ cong nó vì những tình cờ ngoắt ngoáy của số phận, biểu hiện của hiểm nguy. Tận hưởng cuộc sống đi, vì đời còn dài, dài như con đường thẳng mà ai nấy cũng chỉ sống một lần.

Thấy không, con bé có tí tuổi đầu mà triết lý như bà cụ, tại sao chúng ta không sống giản dị với nhau, đi thẳng về ngay mà phải đi ngang về tắt, nhà không về mà quẹo vào casino, vợ không thương mà thương vợ hàng xóm, vợ bạn rồi đổ thừa cho số phận? Quý vị đang...Ồ há! Đúng quá chứ còn gì nữa phải không. Có điều đường xa lộ thẳng bằng không đẹp bằng đường núi, đường đèo, đường rừng!

Cái tôi thì đáng ghét nên Sao Khuê không dám điểm truyện mình viết, cứ để quý vị cứ đọc rồi đoán cũng như Sao Khuê sẽ đoán là truyện tình lãng mạn loại Happy Ending của Mộng Thu nhắn nhủ người ta lễ phép, lịch sự rồi thương yêu và tử tế với nhau; đạo hữu Bạch Nga của Sao Khuê nhắc nhở bà con chớ sao lãng đường tu, đừng quên nhân quả và Tiểu Thu thì đưa người ta trở lại thiên đường thơ ấu của miền Nam êm đềm cùng chuyện tình tròn trịa, ở ăn đầy đặn từ tỉnh tới quê, từ quê ra tỉnh, cô em họ Khôi An hay Hoàng Tích Uyên thì nêu lên những vấn đề của đời sống và cách giải quyết hợp lý để có kết quả tốt v.v... Dĩ nhiên nhiều khi tình cờ người đọc còn nhận ra những điểm hay hay khác mà ...tác giả nhận không ra. Chuyện! cuộc đời muôn mặt mà mỗi người đứng ở mỗi góc cạnh khác nhau thì nhìn thấy khác nhau cũng là chuyện bình thường. Mới đây nè, Sao Khuê gửi truyện ' Có hai điều' đến các bạn, có người hỏi âm là từ nay sẽ áp dụng có hai điều khi mặt trận miền Tây hết yên tĩnh, sắp sửa đụng độ với kẻ thù đội mũng chung thì chỉ nhẩn nha mà nói: có hai điều...(1), nhưng có bạn lại còn thêm vào: "Tuy nhiên cũng để cho mọi người lưu tâm là không nên nói quá lời làm cho người khác không vui, lời nói không mất tiền mua, các cụ đã bảo vậy phải không Sao Khuê?"

Ngoài việc mê đọc sách, đọc truyện Sao Khuê còn mê xem phim. Biết ngay quý vị sẽ: Mê gì mà mê lắm thế? Thì đã sao nào. Đọc truyện với xem phim với Sao Khuê trước hết là giải trí, ru ngủ và sau là học hỏi. Nếu ra điều ta đây thì Sao Khuê sẽ nói trước hết là học hỏi sau là giải trí...hihi ... thì lâu lâu Sao Khuê chơi chữ giống Français mà. Quý vị có nhớ chuyện hai ông frères xin phép Cha để hút thuốc không. Một ông thì hỏi Cha:

Thưa cha con xin phép cha cho con vừa hút thuốc vừa suy nghĩ (fume en pensant)

Và ông thứ hai thì hỏi: Thưa cha, xin cha cho con vừa suy nghĩ vừa hút thuốc (pense en fumant)

Dĩ nhiên là ông thứ hai thì được phép hút thuốc để trầm tư mặc tưởng tới lời Chúa dạy còn ông thứ nhất thì bị Cha từ chối vì ưu tiên của ông là hút thuốc, suy nghĩ là chuyện phụ... cũng như bạn muốn làm quen với một nữ thuyền nhân và dự tính làm chủ tịch hội bảo trợ những nữ thuyền nhân tị nạn hay những cô dâu xuất cảng thì bạn sẽ xin phép bà vợ là cho anh đi nghiên cứu tâm lý để về viết sách bằng cách làm quen với nhân chứng(!) nhé, hay là cho anh đi quan sát tâm lý người đánh bạc, thua bạc ở Casino em nhé v.v... hồng lệ bà vợ từ chối. Mà này đi một lần rồi về chứ đi đêm có ngày gặp ma đó rồi lại đổ thừa số anh hai vợ, số anh mất tiền rồi lại an ủi là của đi thay người... Cái lưới không xương nhiều đường lắt léo lắm quý vị ơi.

Cũng xem phim, à phim gì ấy à, đủ loại hết quý vị ạ, cái gì hay thì coi. Thế nào là hay? Hay dở tùy người cũng như xấu đẹp vậy nhưng Sao Khuê nghĩ chúng ta có ít nhất vài quan điểm chung là phim hay cần cốt truyện hay, tài tử diễn hay. Riêng Sao Khuê thì lời đối thoại phải hay nữa cơ. Hay thế nào cũng tùy người. Lấy một ví dụ nhé, ai cũng nói “Ghen như Hoạn Thư” ra cái điều chê bai nhưng riêng Sao Khuê thì tâm phục, khẩu phục bà họ Hoạn quá chừng. Hồng chừng cụ Nguyễn Du cũng phục bà giống Sao Khuê à nghe, chẳng thế mà cụ buông bút tả Hoạn Thư: Ở ăn thì nét cũng hay, Nói điều ràng buộc thì tay cũng già. Quý bà thử tưởng tượng xem chồng mình giống như Thúc Sinh, già cái đầu còn phải có cha dẫn đi học làm ăn buôn bán, đã không chịu học cách buôn một lời mười lại mang tiền vung qua cửa sổ: trăm nghìn đổ một trận cười như không, chơi rồi còn nghe lời đường mật, nỉ non mà chuộc gái lầu xanh về làm vợ bé; chưa hết khi trở về nhà gặp vợ thì dù Hoạn Thư có nửa kín nửa hở đường nhưng Thúc Sinh cũng không dám thú thật khiến cô Kiều biến thành kẻ ăn cắp rồi tiếp tục kiếp đoạn trường... Đó, nếu quý bà có đức ông chồng như vậy thì quý bà sẽ ra toà ly dị liền ... rồi sau đó ra sao quý bà biết không, sau đó thì đoạn kết tất yếu là ông chồng lấy vợ bé; họ hết còn chướng ngại vật, thông dong thả thuê bên nhau, vui quá, đâu còn nhớ chi tới vợ lớn con cột làm gì. Bà vợ lớn thì sao? Phần lớn bà vợ lớn sẽ ôm con mà nuôi, cu ky một mình, cô đơn đến già: “*Bộ không có đàn ông rồi sống hồng nổi à. Ta đây dư sức qua cầu*”. Nghĩ lại đi các bà ơi, có cái dễ lột tay cũng đỡ bồng tay, có người nguyệt nguyệt cũng hơn một mình, sợ ma thấy mờ, chưa kể sau này mình có ra lệnh gì kẻ có tội cũng không dám cãi - án treo mà -vậy thì chúng ta phải học Hoạn Thư, tôn Hoạn Thư là sư mẫu (để cho quý ông công nhận Thúc Sinh là sư phụ - chồng sư mẫu không phải là sư phụ nghe quý bà) mà học cách ... ghen: Ớt nào là ớt chẳng cay, gái nào là gái chẳng hay ghen chồng mà chồng nào lại chẳng lông bông: lạ gì gái đẹp tới nhà, chồng mà cũng muốn lân la với tình(truyện Trinh Thử). Nhưng nè, nè các cô, các cậu, yên chí đi, thế nào cũng còn sót loại ớt ít cay và kha khá ông chồng đang hoành trên thế giới, các cô, các cậu đừng sợ, thử thì mới biết.

Chu choa ơi, khi không Sao Khuê làm một cú détour, trở lại chuyện đọc sách tìm “đạo”. Nào bây giờ trở lại chuyện phim. Phim Tây, phim Mỹ thường cô đọng, xem thì phải tập trung chú ý nên làm tỉnh ngủ mà Sao Khuê xem phim thường để ru ngủ nên lúc sau này ôm phim bộ Đại Hàn. Khởi đầu thì quý vị biết rồi, yêu nhau, hai cậu yêu một cô hay hai cô thương một cậu, rồi một người bị đụng xe hay bị bệnh, mất trí nhớ, ngang trái rồi tái hồi nhưng dang dở, ly tan, sưng mắt, vui cũng công nhau, buồn cũng công nhau ra quán uống rượu... Coi bộ nhiều người than phiền nên sau đó thì nhà sản xuất thay cảnh thôi là hết chia ly từ đây bằng Happy- Ending, người xem xong phim thở phào nhẹ nhõm. Hình ảnh đẹp, diễn viên trẻ đẹp, cảnh đẹp khiến nhiều người mê phim Đại Hàn chưa kể đối thoại đôi khi thông minh, rất có trình độ hơn nhiều phim Tàu. Có một điều mà Sao Khuê nhận thấy người Đại Hàn cũng dùng phim để giáo dục quần chúng mà sau này phim Việt Nam bắt chước. Đó là điều đáng khen. Một điều nữa đáng khen là diễn viên Việt Nam lúc này diễn rất đạt nhất là trẻ con, diễn xuất tự nhiên, diễn tả tâm lý thật tài tình nhưng có điều đáng chê là soạn giả ưa câu giờ, ráng kéo dài phim như kéo dây thung và cũng không có nhiều phim hay lắm, phần lớn là giải trí, vô thường vô phạt, tiềm ẩn đâu đó ở hiền gặp lành, ở ác gặp hên trước rồi mới sui sau mà chu choa ơi, sao lắm kẻ ác hết chỗ nói luôn, thử đoạn thâm độc cao siêu không tưởng tượng nổi luôn. Soạn giả cho những người ác mà mở miệng là tự khen mình ăn hiền ở lành, cho họ đến khi thân tàn ma dại cũng không hề biết mình làm ác mà hối tỉnh, vẫn tiếp tục hung dữ mặt sát người khác. Cũng nhằm mục đích cho người xem phim nhận thấy cái kỳ cục này nên quý vị còn thấy người hay ngồi lê đôi mách thì vỗ ngực là mình ít nói, kín miệng; người đâm bị thốc chọc bị gạo thì tưởng mình hiền lành tử tế; kẻ mang bõ dao găm ngực mình là Phật tái thế v...v...bởi vậy có ai thấy nổi cái gáy của mình? Khán giả phải bật cười thích thú khi thấy bà nọ sau khi nghe được câu chuyện hấp dẫn lại được ân cần dặn dò: “bà nhớ giữ kín dùm, đừng nói cho ai nghe hết nhé”, bà lia lịa gật đầu: “yên chí đi, tui là kín mồm kín miệng lắm, hồng nói với ai hết trơn đó” nhưng ngay tức thời trên đường về bà gặp người quen thì bà đã lập tức si cái kín vào tai người đó và cũng dặn dò: “nhớ nhe, đừng cho ai hay hết nghe”. Thế nên cách hay nhất để chuyện lan đi nhanh chóng là rỏ vào tai ai đó và dặn dò giữ kín...

Sao Khuê vừa xem xong một phim Việt Nam mà cũng do phim này Sao Khuê nảy ra ý định viết bài ni. Quý vị hỏi hời hợt nhé, muốn biết cốt truyện nhất là biết tựa phim để coi. Cốt truyện thì nói liền, còn tựa phim, hỏi sau sẽ nói. Sao Khuê đoán y chang, thế nào cũng có người nhảy tót xuống cuối bài xem coi tựa là gì, y như cái người bên cạnh Sao Khuê, hề coi phim là coi đĩa đầu và đĩa chót, rồi xong! Vậy thì khúc giữa có gì mà Sao Khuê phải coi? Câu chuyện là gia đình kia, rất khá giả, cả đại gia đình gồm bà mẹ khoảng ngoài sáu mươi, ở chung với hai con trai, hai con dâu và cô con gái út chưa chồng làm nghề dạy học trong căn nhà lớn tậu được do mua đất, bán đất rồi đất bất thành linh tăng giá nên họ phát tài, tậu nhà mua tiệm. Con trai cả hiền lành tới cù lằn, an phận thủ thường nhưng cô vợ thì lanh lẹn có tiệm bán điện thoại di động. Họ có một gái khoảng mười ba tuổi và một trai khoảng mười tuổi. Con trai thứ làm phó giám đốc, đẹp trai, đào hoa, thấy gái đẹp

không tha dù cho vợ nhà cũng đẹp. Cô dâu thứ này làm chủ tiệm uốn tóc và làm nails, đồng đà đồng đánh để chọc cười khán giả. Cặp này hiếm muộn chưa có con. Cô Út trong nhà đi dạy Anh Văn trong trung tâm kèm trẻ, cô đẹp nhưng nghiêm trang tới mức khó tính.

Câu chuyện bắt đầu:

Sinh nhật bà nội (xin hiểu bà nội của lũ nhỏ, tức là chủ gia đình này), mọi người khuyên bà vất vả một đời nay phải hưởng thụ, muốn gì thì làm nấy đi. Bà xoay 180 độ, diện đồ mode, trẻ trung, đi học khiêu vũ, nhí nhảnh khiến cả nhà không ai bằng lòng.

Cô con dâu lớn bị một Việt kiều đến mua điện thoại di động quyền rũ làm cô chán ngán ông chồng thụ động cái gì cũng “tuỳ em”, “để anh hỏi má” rồi cô ngã vào tay anh chàng Việt kiều ăn chơi và bị chính anh ta chụp hình lén lúc ngủ chung! Cô ta ngày càng xa lánh chồng và bỏ bê con cái khiến hai đứa nhỏ buồn rầu lo sợ ba má sẽ ly dị rồi chúng bê trễ việc học, con gái thì vào mạng “chat chit” dĩ nhiên với cụ thanh niên ảo nào đó, có thể bị dụ khị tan nát đời hoa, con trai thì vào quán chơi game mai mốt sẽ có thể không nghề, không ngỗng, du thủ, du thực. Bà nội chúng theo dõi và khám phá ra sự thật nào nê sẽ giải quyết ra sao? Còn mẹ chúng, sau khi tỉnh mộng tất nhiên sẽ bị tổng tình, may mà hình rơi vào tay bà nội, bà nội sẽ làm gì nhỉ, quát tháo rồi họp gia đình, bắt con trai ly dị, đuổi con dâu ra đi? Ông con trai thứ thì đi đêm gặp ma, ma nữ xinh đẹp quyết phá gia cang, bắt hồn ông phó giám đốc trẻ tuổi đẹp trai, hô lên có bầu đánh trúng tâm lý ông cũng hơi hơi thèm con thì bà mẹ chồng của nàng Hoạn Thư có xen vào không và xen ra làm sao. Chưa hết nghe quý vị, hoạ vô đơn chí, cô giáo Út nghiêm trang lại bị thằng họ Sở, chính kẻ đã đưa bà chị dâu lên giường, âm mưu đưa cô vào khách sạn. Coi bộ quý bà hồi hộp dữ rồi đã. Phim tên gì hả? Đã nói là Sao Khuê chỉ bật mí vào giờ thứ hai mươi bốn thôi mà.

Phải công nhận người viết kịch bản có tham lam, đưa ra nhiều vấn đề, nhiều nút vậy làm sao mở nút đây? Gỡ nút nào trước bây giờ? Gỡ sao cho phải đạo, đã nói vấn dĩ tải đạo mà, phải đạo để người xem phim có bài học hay mà phàm phải đạo thì khó...hợp lòng người! Nhiều người lại thích đọc truyện hay xem phim thuộc loại lột trần cái xấu xa của người ta ra, phơi bày cái góc cạnh tối tệ, cái phần ma quỷ trong con người ra. Viết truyện loại này gây hồi hộp nên dễ nổi tiếng lắm, nhiều độc giả, sách bán chạy, có điều đọc xong Sao Khuê thấy đời sao đen sì, người với người như chó sói chỉ chực ăn thịt nhau nhưng nếu chỉ đọc loại truyện thần tiên thì lại thấy mau nhàm chán, không thực tế. Sao Khuê nói quý vị không tin chứ mai mốt quý vị lên thiên đường rồi sẽ thấy chán ngay đấy thôi, toàn những nhà đạo đức, những người thánh thiện, những bậc chân tu trong khung cảnh như lưu ly, cây xanh tốt quanh năm, trái ngọt ngào mỗi ngày, nhưng chẳng may lọt xuống địa ngục thì còn kinh hãi hơn, toàn quỷ đói hung dữ đòi cào xé ăn thịt trong lửa đỏ thiêu đến bỏng da...thành ra thôi thôi, mình cứ ở cõi tạm là trần gian này trước khi tìm được hành tinh nào kha khá một chút - yên chí Sao Khuê nhìn thấy rồi nhưng đường đi tới đó không khó vì gần sông cách núi mà khó vì lòng người nặng nề, lắm sân si ...

Trở lại chuyện phim nhe.

Bà nội thấy thằng cu em bị điểm xấu, đi học về trễ bèn thuê xe ôm theo dõi, chu choa ơ, cháu tôi không quẹo vào trường mà quẹo vào chỗ chơi game, bà xanh mặt xanh mày nhưng phải nín thinh tìm cách đối phó. Bà dẫn cháu đi ăn kem, đi công viên và đề nghị cháu dạy bà học chơi...game, học Anh Văn, khuyến khích cháu học giỏi thì có thưởng. Ca marche? Oui. Ăn thua cách dụ và lời nói của bà.

Hồi xưa Sao Khuê đâu có vậy, cứ theo các cụ già đồn non nhe nhưng đó là ngày xưa chứ ngày nay còn khuya, trứng bây giờ khôn hơn vịt lắm, đánh đồn là nhà nước can thiệp liền hà.

Cô cháu gái thấy bà vào phòng thì ập máy tính lại, chả là cô đang chat với người tình không chân dung mà. Bà nội đang đổi mới vô đầu: làm sao bây giờ? À nghĩ ra kế rồi. Cháu ơi! Bà với cháu bồ tèo cho bà xem ké là bạn cháu viết gì với! Nhưng, nhưng sao ấy à? Bà trợn tròn mắt, đứng tim thấy anh yêu dấu viết cho em dấu yêu mới học lớp chín hà:

Này cháu! Thế cháu có biết anh này bao nhiêu tuổi, học lớp mấy, còn đi học hay đi làm, con cái nhà ai?...

Dĩ nhiên là cháu ‘no information’ nhưng: bà ơi! Cháu rất tin tưởng anh ấy. Cháu chỉ tin có bà và anh ấy thôi, anh ấy hẹn cháu hôm nào gặp nhau bà ạ...

Trời đất thánh thần ơi, cháu gặp nó rồi nó dụ cháu qua biên giới bán cho nhà thổ của ba Tàu thì chít cha nị rồi. Làm sao bà vạch được mặt nạ của tên bịp bợm này, bà ơi là bà, trí khôn của bà đâu rồi, nghĩ ra kế gì cứu cháu đi chứ! Này, hay mình mách bố mẹ nó, cấm tiệt nó xử dụng computer?

Không được, hay mình nói cho cháu nó biết đây là thằng tổ sư bịp nhưng sức mấy mà nó tin, muốn nó tin phải tìm cách vạch trần bộ mặt thằng này chứ.

Cháu ơi! Dạy bà cách 'chat' nhé. Thì bà muốn học để tìm bạn mà, cái gì không biết ta về ta hỏi cháu ta, cháu ta không biết ta tra Google!!!

Bà vào facebook với một nickname và lý lịch cực kỳ ngây thơ trong sáng và bà cũng than: nhà tôi rất to nhưng đời tôi cô đơn vì ba mẹ tôi thôi keo sơn, trời ơi buồn... Rồi bà cũng nhận được lời hẹn hò an ủi của chàng...y chang như cháu bà. Cháu gái bà sang mắt. Thế là hết: anh bịp đi đường anh. Bà thờ phào! nhưng còn, còn nữa: đứng trước nguy cơ gia đình tan rã, các cháu bà khóc lóc, sợ hãi bố mẹ sẽ ly dị... Mớ lời nói thì không được bà bèn bày cho hai cháu tạo 'blog' và sắp đặt các cháu hí hí cho mẹ đọc. Cô dâu cả hối hận... Chuyện chưa xong thì cái thằng con thứ, lúc này nó cứ mắt trước mắt sau, đờ đẫn như người không hồn, tối qua lại ngủ ở sờ, phải tra nó mới được. Chu choa ơi! Nó làm con người ta có bầu bây giờ mỗi tối phải đi dỗ bà bầu bị thai hành. Thưa quý vị, hơn 90% bà mẹ chồng sẽ bệnh con trai mà rằng: trai năm thê bấy thiếp - lá rụng về cội nó chơi chán nó về - cô vụng về không biết giữ chồng thì ráng chịu và một số bà mẹ chồng thì ngó lơ, rất hiếm bà mẹ chồng bệnh vục con dâu hay giáo dục con trai hư hỏng của mình.

Sao Khuê đồ quý bạn, bà nội này giải quyết cách nào?

Sau khi xác định lập trường chống Tàu Cộng: dâu là con, trắng hoa là cỏ dại phải trừ tận gốc nhổ tận rễ, con hư thì cũng từ con!...Quý bà tưởng tượng nỗi không, bà nội này đích thân đến nhà ma nữ xác định: bác chỉ cưới một con dâu và dù con dâu bác có vô sinh bác cũng không cho con bác cưới người khác, tuy vậy vì ma nữ dọa mách xếp, mách vợ nên bà vẫn nấu cháo đi nuôi thai phụ cho con, ngủ lại để dò la chân tướng và tìm ra đây là cái bầu bì (giả)! nhưng cô Đắc Kỷ này sau khi bị lộ mặt nạ vẫn chưa chịu thua: ăn không được thì đập đồ (eo ôi sao trên đời có người cực xấu dưới bộ mặt xinh đẹp thế nhỉ, thấy người ta có nơi có chốn mà vẫn lăn xả vào tìm cách giựt quên cả lý nhân quả) nên người, mặt như hoa, lòng như xà đến gặp bà Hoạn Thư mà thêm mắm thêm muối phá gia cang lần nữa, bởi vậy quý vị ơi đừng tin những gì VC nói mà hãy nhìn kỹ những gì VC làm, đừng bao giờ tin ai trước khi kiểm tra sự thật.

Bây giờ là cái nút chót, quý vị nhớ ra chuyện gì không nào? Quý vị nào nhớ ra thì chả cần phải đọc bài này nữa vì quý vị hay hơn Sao Khuê rồi. Thưa vâng, cái nút chót là cô dâu lớn ngoại tình và đã tình ngộ nhưng cái thằng họ Sở, cua không được cô Út, mặt nạ bị lật nên cháo ăn không được thì đá bát hòng vớt vát tí nào... Hấn ta bỏ thơ rơi, ý lộn hình rơi, hình nàng trong tay chàng trên giường mà hấn lén chụp khi nàng chưa tỉnh giấc nồng ấy mà vào nhà bà nội. May mắn làm sao bà nội lượm được, tá hoả tam tinh thậm hải cầu luôn, tầm bậy chỉ tá hoả tam tinh thôi. Đấy đang thao thao thảo bài thơ liên hoàn, Sao Khuê lại tầm bậy nữa rồi, đang gõ máy viết thì thấy cái, hồng biết gọi là cái chi, thành ngữ?... Sao Khuê vừa gõ đầu ông (bà thì không giỏi bằng ông) Google, thôi thì copy cho khỏi bị mắng vốn là nói bậy:

Tá hoả tam tinh chỉ tình trạng bị vấn đề bất chợt xảy ra làm choáng váng. Có hai cách giải thích

Bị xảy ra bất chợt nên nảy lửa thấy 3 ngôi sao (tam tinh.)

Xảy ra bất chợt bị nảy lửa nổ đom đóm ngay trước mặt hay giữa trán (tam tinh là điểm giữa trán).

Tam tinh hải cầu bổ thận hoàn là bài thuốc bổ thận tăng cường sinh lý do nhà thuốc Võ Văn Vân chế tạo (nhà thuốc này quảng cáo bằng cách vẽ lên tường ngay ngã sáu Saigon mấy chục năm.). Bài thuốc này có người nói là dùng ba thứ quý của hải cầu bào chế. Theo một ông thầy đông y khác con hải cầu đực ngay giữa trán chỗ u có một cục hạch chế thuốc tăng cường sinh lý rất tốt và dùng của hải sư còn tốt hơn nữa.

Tại sao hải cầu? Vì mùa động tình con đực tiếp cả mấy chục con cái không hề gì. Nhưng theo một nghiên cứu con hải cầu trước khi vào mùa nó vào...thiên, nằm ì ra và nhịn đói, ăn theo chu kỳ khác thường. Cũng theo bài viết, phương thức này cũng có thể áp dụng cho người (hèn gì mấy nước đói ăn thì dân đông). Tam tinh là gì? Là mộng tinh, di tinh và huyệt tinh. Mộng tinh là cái thùng tràn, di tinh là cái thùng lủng và huyệt tinh là cái thùng không đáy.

Người nào ưa đùa thì hay nói dõn là "tá hoả tam tinh hải cầu bổ thận hoàn" nhưng đây là hai vấn đề riêng biệt. Rồi, bà nội bị tá hoả tam tinh, tá hoả tam tinh thôi à nghe, bả bả khoản không biết rằng đi đường nào: dâu ơi là dâu, con ơi là con, sao con đại thế hả con? Các bà làm ơn mách cho bà nội này tí đi... Nào chúng mình thử phân tích cái vấn đề này trước khi mách bả nghe:

- Họp gia đình, công khai tội con dâu thì chúng sẽ ly dị, gia đình chúng tan nát, hai cháu sẽ thiếu cha hoặc mẹ là điều chúng lo sợ và học hành của chúng sẽ giảm sút, tâm lý của chúng bị ảnh hưởng rất nhiều v... v... và v...v...

Làm thình như không biết gì? Cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra nếu mình không chịu lấy nó ra mà giục bỏ, nghĩa là khi có vấn đề thì phải tìm cách giải quyết cho xong, không lẩn trốn sự thật.

Bà nội suy nghĩ đến nát óc, bà đem mấy tấm hình ra đốt, châm lửa rồi lại thôi nhưng sau cùng bà quyết định huỷ tang chứng vì thấy con dâu đã hối lỗi. Huỷ chưa? Thừa chưa ạ vì tên họ Sở còn lưu bản gốc! 'So? What to do? Sao bây giờ?' Bà tìm cách nói chuyện riêng với con dâu và cô con dâu đã quỳ xuống thú nhận xin tha lỗi và xin má giúp đỡ.

- Con ơi! Con nhớ chuyện này chỉ có con với má biết, chỉ có con với má mà thôi, chồng con không được biết, con con không được biết, không ai được biết...

- Nhưng má ơi, 'thằng chả' đâu có chịu im!

- Thằng chả' để má lo.

Má cải trang thành tay anh chị thứ dữ đi gặp thằng chả

- Cho cậu hay là cả nhà tôi, cả nhà tôi nghe cậu, đã biết hết chuyện, nay con dâu tôi nhận lỗi và chồng nó vì tương lai con cái và vì tình yêu đã tha lỗi cho vợ. Yêu cầu cậu si tốp ba cái chuyện tống tình của cậu. Bấy Sẹo! đến đón chị Hai, tao còn đi dàn xếp chuyện con Tư Búa nữa, ba cái lật vặt này không xong thì mầy cứ như từ đó tới giờ mà thanh toán cho tao. Cậu nữa nghe, về dỡ luật ra coi tống tình lãnh mấy năm nằm khám nghe!

Sao, quý vị thấy Sao Khuê kể lại hay không, mới có tóm tắt thôi à nghe, nghe ..du còn dữ à hén.

Bây giờ thì Sao Khuê bật mí cho quý vị biết phim đó là phim gì nghe.

Xin trân trọng giới thiệu cùng quý vị độc giả thân mến, đây phim bộ Việt Nam tựa đề: "Quý bà lắm chiêu" dài mười đĩa giá có mười ba đồng (quảng cáo không công).

Với bằng ấy bài học về cách giải quyết những vấn đề của thời đại I pad, I phone mà chỉ có mười ba đồng, quá rẻ... so I pay.

Quý vị thân mến, vì lòng thương mến giành cho quý vị, vì tương lai con cái, cháu chắt... nên Sao Khuê mất mấy ngày để viết bài này bằng I Mac mà hồng có ai pay-no paid! Có điều Sao Khuê nhắc quý vị là tính linh động. Chúng ta phải tùy hoàn cảnh, tùy tâm lý mà hành xử, gia giảm, thêm bớt và sáng tạo đừng để hư bột hư đường. Xin nhớ lầm lỗi cũng thuộc bản chất của con người nhưng căn bản là người làm lỗi phải biết nhận lỗi và căn bản hơn nữa là phải sửa lỗi chứ cái kiêu căng chầy chãi cố chạy tội thì khó cho người ta tha thứ, khó cho người ta Xả được quý vị nhỉ. Chúng ta đã từng nói trước mặt Chúa: Lỗi tại tôi, tại tôi mọi đường hay đã từng đọc kinh Sám hối trước Đức Phật ở Chùa và Chúa bảo tha thứ, Phật dạy Từ bi hỷ xả cơ mà.

Sao Khuê nhắc lời sư phụ dặn Trương Vô Kỵ sau khi thuộc hết bài võ công:

Bây giờ thì con quên nó đi, quên hết đi, khi đấu với địch thủ thì con cứ vô tư mà đánh (à Sao Khuê cũng quên nên chỉ nhớ ý chứ không nhớ lời của Kim Dung viết). Có như vậy thì con mới đánh bại được địch thủ.

Vâng, Sao Khuê quên hết trọn hết trọn những gì đã viết nên quý vị đừng ngạc nhiên khi thấy Sao Khuê vẫn chứng nào tật nấy nhé.

(1) Có hai điều: Gặp chuyện gì không phải. Chớ vội la bai bai. Hay mặt mày hớt hải. Cứ từ từ chậm rãi: Có hai điều phải nói: Điều một: Nói như vậy là sai. Điều hai: Nói như vậy không nice!"Rồi mỉm cười: Good bye!

Sao Khuê
12-2-2014